

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

שבועות-שבועת הפקדון		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא מהא ליכא למשמע מינה.												◊	לה.
שבועת הפקדון כיצד? תן לי פקדון שיש לי בידך כל.												◊	לה.
כלל - אינו חייב אלא אחת, פרט - חייב על כל אחת ואחת, דברי ר"מ	תנו רבנן: [רבי מאיר]											◊	לה.
שבועה לא לך ולא לך - חייב על כל אחת ואחת	רבי יהודה:											◊	לה.
לא לך ולא לך - חייב על כל - אחת ואחת	רבי אליעזר:											◊	לה.
עד שיאמר שבועה לכל אחת ואחת.	רבי שמעון:											◊	לה.
כללו של רבי מאיר פרטו של רבי יהודה, כללו של רבי יהודה פרטו של רבי מאיר	רב יהודה אמר שמואל:											◊	לה.
הכל מודים בולא לך שהוא פרט, לא נחלקו אלא בלא לך, שרבי מאיר אומר: פרט, ורבי יהודה אומר: כלל, ואיזהו כללו של ר' מאיר? שבועה שאין לכם בידי.	רבי יוחנן:											◊	לה.
במאי קמיפלגי?												^	לה.
שמואל דייק מברייתא, ור' יוחנן דייק ממתניתין.												!	לה.
שמואל דייק מברייתא, מדקאמר רבי יהודה: ולא לך פרטא הוי, מכלל דשמעיה לר' מאיר דאמר: כללא הוי, ואמר ליה ר' יהודה: פרטא הוי	[שמואל]											!	לה.
תרוייהו לר' מאיר פרטא הוי, ואמר ליה רבי יהודה: בולא לך מודינא לך, בלא לך פליגנא עלך.	ור' יוחנן אמר:											!	לה.
ושמואל?												⚡	לה.
עד דאודי ליה אודוי, לפלוג עליה איפלוגי.	[שמואל]											!	לה.
ורבי יוחנן דייק ממתניתין, מדקאמר ר' מאיר: שבועה שאין לכם בידי כללא הוי, מכלל דולא לך פרטא הוי, דאי סלקא דעתך ולא לך כללא הוי, אדמשמע לך שבועה שאין לכם בידי, נשמעינן שבועה לא לך	[רבי יוחנן]											!	לה.
כל האומר ולא לך, כאומר שבועה שאין לכם בידי דמי.	ושמואל אמר:											!	לה.
לא לך ולא לך - חייב על כל אחת ואחת	תנן:											⚡	לה.
תני: לא לך.												!	לה.
תן לי פקדון ותשומת יד וגול ואבידה	ת"ש:											⚡	לה.
תני: תשומת יד גול אבידה.												!	לה.
תן לי חטין ושעורין וכוסמין	ת"ש:											⚡	לה.
תני: שעורין כוסמין.												!	לה.
והאי תנא כל הכי שביש תני ואזיל?												⚡	לה.
אלא, הא מני? רבי היא												!	לה.
לא שנא כזית כזית, ולא שנא כזית וכזית - פרטא הוי.	דאמר: [רבי]											!	לה.
אפילו חטה ושעורה וכוסמת - חייב על כל אחת ואחת	תא שמע מדידה, ר' מאיר											⚡	לה.
תני: חטה ושעורה כוסמת.												!	לה.
מאי אפילו?												⚡	לה.
אפילו חטה בכלל חטין, ושעורה בכלל שעורין, וכוסמת בכלל כוסמין.	רב אחא בריה דרב איקא:											!	לה.
תן לי פקדון ותשומת יד גול ואבידה שיש לי בידך כל.												◊	לה.

לת.	◇	■											תן לי חטין ושעורין - א"ר יוחנן: פרוטה מכולם מצטרפת.	[רבי יוחנן]
לת.		■											פליגי בה רב אחא ורבינא	
לת.	◇	■	■	◆									אפרטי מיחייב, אכללי לא מיחייב	חד: [רב אחא/רבינא]
לת.	◇	■	■	◆									אכללי נמי מיחייב.	וחד: [רב אחא/רבינא]
לת.	◇		?	■									הרי כאן חמש עשרה חטאות	והתני ר' חייא:
לת.			?										ואם איתא, עשרים הויין	
לת.	◇		!										האי תנא, דפרטי קא חשיב, דכללי לא קא חשיב.	
לת.	◇		?	■									הרי כאן עשרים חטאות	והא תני רבי חייא:
לת.	◇		!										ההיא, אפקדון ותשומת יד וגזל ואבידה.	
לת.	◇	^											הוה חמשה תובעין אותו, ואמרו לו תן לנו פקדון תשומת יד וגזל ואבידה שיש לנו בידך, אמר לאחד מהן שבועה שאין לך בידי פקדון תשומת יד גזל ואבידה ולא לך ולא לך ולא לך ולא לך, מהו? אחדא מיחייב, או דלמא אכל חדא וחדא מיחייב?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:
לת:	◇		!	■									הרי כאן עשרים חטאות	תא שמע, דתני רבי חייא:
לת:			!	^									היכי דמי?	
לת:			!	!									אי דפריש	
לת:			!	?									רבי חייא מנינא אתא לאשמועינן?	
לת:	◇		!										אלא לאו דלא פריש, ושמע מינה: פרטא הוה.	
לת:		■											אנסת ופתית את בתי כל.	
לת:	◇	■											מאי טעמא דרבי שמעון? הואיל ועיקר קנס הוא תובע.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:
לת:	◇	■											משל דרבי שמעון למה הדבר דומה? לאדם שאמר לחבירו תן לי חטין ושעורין וכוסמין שיש לי בידך, אמר לו שבועה שאין לך בידי חטין, ואשתכח דחטין הוא דלית ליה, הא שעורין וכוסמין אית ליה - דפטור, דכי אשתבע אחטין - אקושטא משתבע.	רבא:
לת:	◇		?										מי דמי? התם בחטין קא כפר ליה, בשעורין וכוסמין לא קא כפר ליה, הכא בכולה מילתא הוא דקא כפר ליה, הא לא דמיא אלא לאומר לחבירו תן לי חטין ושעורין וכוסמין שיש לי בידך, שבועה שאין לך בידי כלל, ואשתכח חטין הוא דלית ליה, הא שעורין וכוסמין אית ליה - דמיחייב	אמר ליה אביי:
לת:	◇	■											לדברי רבן שמעון - קנס הוא תובע ולא בושט ופגם, לדברי חכמים - אף בושט ופגם הוא תובע.	אלא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:
לת:			^										במאי קא מיפלגי?	
לת:	◇		!	■	◆								לא שביק איניש מידי דקיין ותבע מידי דלא קיין	רב פפא, ר"ש סבר:
לת:	◇		!	■	◆								לא שביק מידי דכי מודה ביה לא מיפטר, ותבע מידי דכי מודה ביה מיפטר.	ורבנן סברי:
	◇												הדרן עלך שבועת הפקדון.	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator																						
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
שבועת הדיינין. הטענה שתי כסף, וההודאה בשוה פרוטה, ואם אין ההודאה ממין הטענה - פטור.																						מ	לה:	
כיצד?																							לה:	
שתי כסף לי בידך, אין לך בידי אלא פרוטה - פטור. שתי כסף ופרוטה לי בידך, אין לך בידי אלא פרוטה - חייב.																							לה:	
מנה לי בידך, אין לך בידי - פטור מנה לי בידך, אין לך בידי אלא חמשים דינר - חייב.																							לה:	
מנה לאבא בידך, אין לך בידי אלא נ' דינר - פטור, מפני שהוא כמשיב אבידה.																							לה:	
מנה לי בידך, אמר לו: הן, למחר אמר לו: תנהו לי, נתתו לך - פטור, אין לך בידי - חייב.																							לה:	
מנה לי בידך, אמר לו: הן, אל תתנהו לי אלא בעדים, למחר אמר לו: תנהו לי, נתתו לך - חייב, מפני שצריך ליתנו בעדים.																							לה:	
ליטרא זהב יש לי בידך, אין לך בידי אלא ליטרא כסף - פטור																							לה:	
דינר זהב יש לי בידך, אין לך בידי אלא דינר כסף וטריסית ופונדיות ופרוטה - חייב, שהכל מין מטבע אחת.																							לה:	
כור תבואה לי בידך, אין לך בידי אלא לתך קטנית - פטור																							לה:	
כור פירות לי בידך, אין לך בידי אלא לתך קטנית - חייב, שהקטנית בכלל פירות.																							לה:	
טענו חטין והודה לו בשעורין - פטור	[הכמים]																						לה:	
מהיב.	רבן גמליאל:																						לה:	
הטוען לתבירו בכדי שמן והודה לו בקנקנים - אדמון אומר: הואיל והודה לו מקצת ממין הטענה ישבע	[אדמון]																						לה:	
אין ההודאה ממין הטענה	הכמים:																						לה:	
רואה אני את דברי אדמון.	אמר רבן גמליאל:																						לה:	
טענו כלים וקרקעות, והודה בכלים וכפר בקרקעות, בקרקעות וכפר בכלים - פטור, הודה במקצת הקרקעות - פטור, במקצת הכלים - חייב, שהנכסים שאין להן אחריות וזקקין את הנכסים שיש להן אחריות ליטבע עליהן.																							לה:	
אין נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן, ואין משביעין את הקטן, אבל נשבעין לקטן ולהקדש.																							לה:	
היכי משביעין ליה?																							ג	לה:
משביעין אותו בשבועה האמורה בתורה, דכתיב: (בראשית כ"ד) ואשביעך בה' אלהי השמים.	רב יהודה אמר רב:																							לה:
כמאן? כרבי חנינא בר אבדי	רבינא לרב אשי:																							לה:
בעינן שם המיוחד	דאמר: רבי חנינא בר אבדי																							לה:
אפ"ל תימא רבנן	אמר ליה: רב אשי]																							לה:
בכינוי	דאמר: רבנן]																							לה:
ונפקא מינה - צריך לאתפוישי חפצא בידיה, וכדבא																								לה:
האי דיינא דאשבע בה' אלהי השמים, נעשה כמי שטעה בדבר משנה וחזור.	דאמר רבא:																							לה:
האי דיינא דאשבע בתפלין, נעשה כמי שטעה בדבר משנה וחזור.	ואמר רב פפא:																							לה:
והלכתא כוותיה דרבא, ולית הלכתא כוותיה דרב פפא.																								לה:
הלכתא כוותיה דרבא, דהא לא נקיט חפצא בידיה ולית הלכתא כוותיה דרב פפא, דהא נקיט חפצא בידיה.																								לה:
שבועה מעומד, תלמיד חכם - מיושב.																								לה:
שבועה בספר תורה, תלמיד חכם - לכתחלה בתפלין.																								לה:
שבועת הדיינין אף היא בלשונה נאמרה	ת"ר:																							לה:
אומרים לו: הוי יודע, שכל העולם כולו נודעזע בשעה שאמר הקב"ה בסיני (שמות כ) לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.																								לה: